

Onderwerp: reiskostenvergoeding, carpoolen

Artikel V.1. lid 1 cao 1997-1999 (*artikel 48 cao 2007-2008*)

Omschrijving geschil

Partijen verschillen van mening over de reiskostenvergoeding met betrekking tot het woon-werkverkeer. De werknemer meent dat hij recht heeft op een volledige tegemoetkoming in de reiskosten op grond van artikel V.1. cao.

De werkgever wijst op het feit dat de werknemer heeft gereisd op basis van 'carpooling' en derhalve recht heeft op een tegemoetkoming in de reiskosten, maar niet op een volledige vergoeding

Uitspraak (6 maart 1998)

Hoofdstuk V van de cao geeft in artikel 1 aan hoe gehandeld dient te worden bij het vergoeden van reiskosten. De Sociale commissie is allereerst van oordeel dat het recht van de werknemer op een tegemoetkoming in de reiskosten alleen dan bestaat wanneer reiskosten ook daadwerkelijk gemaakt zijn. In de cao. zijn geen richtlijnen opgenomen met betrekking tot de handelwijze in het geval van 'carpooling'. De Sociale commissie is van oordeel dat er niet van uitgegaan kan worden dat degenen die in het geval van 'carpoolen' meerijden, geen kosten maken. De meerrijdende werknemers kunnen immers hun tegemoetkoming in de reiskosten daadwerkelijk aan de hen zijn motorvoertuig ter beschikking stellende werknemer voldaan hebben. Tevens acht de Sociale commissie van belang dat niet gebleken is dat de werkgever een afspraak heeft gemaakt met de individuele werknemer (die zijn auto ter beschikking stelde) omtrent een op 'carpooling' toegesneden reiskostenvergoeding of andere dan in de cao geregelde reiskostentegemoetkoming. De Sociale commissie concludeert derhalve dat de werknemer recht heeft op de reiskostenvergoeding, zoals gesteld in artikel V.1. lid 1 cao.